

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od pozwanego Agencji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz D. W. kwotę: 1.001,02 zł netto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj 2013 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.074,86 zł netto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc czerwiec 2013 roku i ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 2013 roku do dnia zapłaty (pkt 1 lit. a) – b) wyroku) oddalił powództwo w pozostałej części (pkt 2); nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 154 zł tytułem części nieuiszczonej opłaty od pozwu (pkt 3) oraz nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.600 zł brutto (pkt 4).

Powyższe orzeczenie zaskarżył w całości pełnomocnik strony pozwanej.

Wyrokowi zarzucił naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną wykładnię oraz nierozważenie całego materiału dowodowego zebranego w sprawie poprzez przyjęcie, że pozwany nie wypłacił powodowi dochodzonych przez niego świadczeń pieniężnych, podczas gdy z akt sprawy, w tym akt osobowych wynika, że pozwany należycie wykonał wszelkie zobowiązania pieniężne wobec powoda wynikające z łączącego ich stosunku pracy.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Apelacja strony pozwanej w zakresie zaskarżenia pkt 2 wyroku, jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu. W pozostałej zaś części, jako bezzasadna nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 370 k.p.c. nakazuje odrzucić apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Art. 373 k.p.c. stanowi natomiast, iż Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Jeżeli dostrzeże braki, do których usunięcia strona nie była wezwana, zażąda ich usunięcia. W razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie apelacja ulega odrzuceniu.

W ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanym przypadku z uwagi na brak przesłanki pokrzywdzenia skarżącego, stanowiącej podstawę zaskarżenia orzeczenia, apelacja strony pozwanej odnośnie pkt. 2 kwestionowanego rozstrzygnięcia podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Uzasadniając powyższe wskazać należy, iż u podstaw konstrukcji apelacji leży pojęcie gravamen, oznaczające to, że strona lub uczestnik postępowania nieprocesowego, niezadowolony z rozstrzygnięcia sądu I instancji, pokrzywdzony tym rozstrzygnięciem mogą zwrócić się do sądu odwoławczego o kontrolę rozstrzygnięcia wydanego przez sąd I instancji. Strona ma zatem interes prawny - gravamen, gdy istnieje obiektywna potrzeba zmiany lub uchylenia orzeczenia albo gdy strona uzyskała dla siebie orzeczenie nieuwzględniające jej żądań i wniosków (por. wyrok SA w Katowicach z 28.8.2003 r., I ACa 137/03, Wokanda 2004, Nr 11, s. 46, postanowienie SN z 2002-01-10 I CZ 197/01 Legalis).

W rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy, w pkt. 2 wyroku oddalił powództwo w pozostałej części. Wbrew żądaniu apelacji strona pozwana nie ma zatem interesu prawnego w uchyleniu czy zmianie tego punktu wyroku. Wobec tego nie sposób było uznać, iż strona pozwana została pokrzywdzona wskazanym rozstrzygnięciem.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. orzekł jak w pkt. 1 sentencji.